

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

Puente, Luis de la

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. LIV. Translatio oßium eius ad Collegium Villa-gartiense

urn:nbn:de:hbz:466:1-43347

CAPVT LIV.

TRANSLATIO OSSIVM EIVS
ad Collegium Villa-gartiense.*In Psal. 115.*

DEO est in conspectu Dei preciosa mors Sanctorum eius: vt, teste sancto Basilio, quemadmodum olim, qui tangebatur ossa corporis mortui contaminabatur: ita nunc contra, qui

*Orat. in 40. Martyr.**Serm 93.*

tangit, recipere possit virtutem, qua sanctificatur: ideoque idem Dominus vult, eiusmodi ossa in varia diuidi loca, vt in omnibus sint ornamentum, propugnaculum, ac defensio aduersus hostes nostros; & vt fidelibus eius honori sint. si à me quæras (ait sanctus Ambrosius:) quid ego in huiusmodi Ossibus ac Reliquijs Sanctorum venerer? respondeo, me in corpore illius sancti venerari vulnera, quæ pro Christo suscepit; memoriam eius, qui vitam duxit colendo semper virtutem; venerari cineres confessione Domini Dei sui consecratos, & in ipsis cineribus sementem æternitatis; venerari corpus, quod me docuit Deum amare, eidem placere, mortem non horrere. Et cur fideles non honorent corpus, quod ipsi demones venerantur? quem enim cruciatibus affixerunt, eundem in sepulchro venerantur. Denique illud corpus ego veneror, quod Christus D. N. in hoc mundo honorauit; & est cum ipso in cælo regnaturum. Hi tituli, motiua & commoda ex veneratione & cultu Reliquiarum Sanctorum
pro-

prouenientia: & propterea statim atque aliquem defunctum, sanctum esse iudicamus: cupimus reliquias aliquas, aut rem eius aliquam habere. ex quo prouenit, vt qui P. Balthasarem Aluarium nouerunt, tantam de eius vitæ sanctitate opinionem habuerint, vt aliquas corporis eius Reliquias, aut rem aliam eius secum habere optauerint; vt eum venerarentur, & eidem se commendantes, per huiusmodi aliquod pignus copiosam Dei misericordiam impetrarent.

Qv i præ alijs in hac re deuotionem suam ostenderunt, fuerunt duæ Illustrissimæ Dominæ: Prima D. Iohanna Castellæ, Fundatorum Collegij nostri Villareij Fontani Neptis: quæ, cum quatuor tantum diebus cum illo egisset, quibus in transitu ibi hæsit, adeo fuit in suis interioribus difficultatibus subleuata, adeoque stupuit vim, & efficacitatem, qua ad cor loquebatur: vt optauerit habere secum post mortem, quem non potuit diutius habere in vita: & ita petijt à P. Prouinciali eius Prouinciæ (qui tunc erat, P. Franciscus Porrius) vt curaret tradi sibi caput S. Patris, quod spiritualis solatij causa secum retineret. Cui post paucos dies illud fuit concessum: tum quòd Societas valde illi esset obstricta, tum quod magna cum deuotione id peteret. Ad illud tollendum misit quendam Patrem illius Collegij cui tradidit arculam pulchrè exornatam, & pannos elegantè elaboratos, vt inuolutum & arculæ inclusum ad ipsam portaretur. Habebat caput capillos multos valde adhuc recentes, & aliquid intus ex cerebro, quod necdum fuerat consumptum: & nihilominus nullus aderat ingratus odor, sicut

Qq 5

nec

nec ex toto sancto eius corpore, aliquid tale exhalabat, quando ipsa ossa in cistam vnam collegerunt: cum tamen necdum caro tota esset consumpta: ideoque aliquid etiam calcis cum ossibus posuerunt, ut caro illa citius consumeretur: & quamuis in hac re non modicum temporis posuerint: nunquam tamen odorem aliquem ingratum perceperunt, cum tamen aliorum corporum in eadem cripta manentium foetorem ferre non possent. Acceptum sanctum caput pijsima illa Domina posuit cum magna reuerentia, ac veneratione, in quodam Oratorio ad id solum destinato, praeter alterum quod habebat; & illud pulcherrime exornauit in testimonium amoris ac venerationis erga sanctum Patrem.

ALTERA fuit D. Magdalena Vllloia, haec cum cogitaret sepeliri in Collegio Villa-gartiensi, voluit sancti P. Balthassar's corpus ibidem habere, quem habuerat Confessarium & Magistrum, fueratque Rector, & primus Nouitiorum Magister in eo Collegio. Petijt ergo illud, à Patre nostro Generali, qui iam erat P. Claudius Aqua Viva, qui non potuit non annuere petenti. Ad ossa eo ferenda missus est P. Franciscus, Salcedius, nostrae Societatis, & eiusdem Patris ex sorore Nepos, cuius in praefatione nostra mentionem fecimus, attulitque illa occultè Vallisæ inclusa vsque Villa-gartiam, & transiens per Vallis-Oletum, vbi haec Domina manebat: dedit ei dentem ex capite Sancti extractum, ut secum illum gestaret: quae valde gauisa est tali munere accepto. Aliqui Patres graues, ex domo nostra Professa cupiebant ipsa ossa videre, ac venerari: & P. Iosephus Aco-

stius,

stius, qui vnus erat eorum, tantam percepit suauissimi odoris fragrantiam, vt interrogaret, an aliquid inter ossa posuissent, quod tam suauiter redolerent: cumque responderent, nihil esse positum, quamuis comparata quædam fuissent, vt ponerentur: respondit ille, ne id facerent: nam non deesse in illa domo, qui magnam fragrantiam percepisset. Solet enim Deus D. N. sanctorum corporibus suauissimum odorem tribuere, quamuis non omnes illum percipiant. Conuenerunt Villa-gartiam P. Gonzaluus Abulensis Prouincialis, & P. Ioannes Montemaiorius illius Collegij Rector, & P. Franciscus Galartius Domus Professæ Vallis-Oletanæ Præpositus, P. Ioannes Suarius, Antonius Padillius, & multi alij graues eius Prouinciæ Patres: accessit & Inquisitor, D. Ioannes Morales Salcedius, affinis sancti Patris, & D. Iacobus Lopez Salcedius eius ex Fratris Nepos, qui tunc erat Collegialis in insigni sanctæ Crucis Collegio Vallis-Oletano, quorum superius facta est mentio. Sarcophagum siue cistam cum sacris ossibus deposuerunt in quadam illius Oppidi Parochia, quæ dicitur S. Boalis, in quodam tumulo ad id præparato. Die autem sequenti instituta est ex templo nostro ad illam parochiam solennis processio, ad sacra ossa ad illud deferenda. Præcedebant quadringenti Studiosi, & Clerus cum choro Cantorum, qui seruiunt nostro templo; & hos sequebantur Patres & Fratres Societatis, sacris vestibus indutus incedebat prædictus Inquisitor Salcedius, vt Sacrum celebraret, & faceret Officium. Cistam ipsam acceperunt P. Rector illius Collegij, & P. Præpositus Vallis-Oletanus
& Pa-

& Patres alij graues, & ad certum tractum muta-
 bantur: quia omnes cupiebant eum honorare, qui
 sancta sua vita ac doctrina adeò prius ipsos ho-
 norasset: collocatum fuit corpus in magno tumu-
 lo, quod fuit in medio summi facelli erectum. Se-
 quenti die mane fuit solenne Sacrum, & excel-
 lens concio habita à P. Roderico Cabredio, qui
 tunc erat socius P. Prouincialis, & postea fuit et-
 iam Prouincialis, Visitator & Superior in Pro-
 uincijs Peruana, & Mexicana cum magna Dei
 gloria, & utilitate animarum tam Hispanorum,
 quam Indorum. Sacro finito, posita sunt sacra
 ossa in Capella Reliquiarum prope altare, in quo
 seruatur sanctissimum Sacramentum, ad latus
 epistolæ volente Deo D. N. ita eum honorare, qui
 adeò serio ipse honorem in terra quaesuisset. Et
 quoniam ipse procurauerat, vt prædicta Domina
 Fundatrix facellum illud adeò in signe ædifica-
 ret, in quo tantum sacrarum reliquiarum nume-
 rum & varietatem poneret ad honorem Sancto-
 rum ideo voluit Deus, eius corpus proprium in-
 ter illos haberet in terra locum, cuius anima in-
 ter eosdem in caelo locum habebat.

Et quoniam concio, quæ in hac Reliquiarum
 collocatione fuit habita, præterquam quod eru-
 dita valde sit, spiritualis, & curiosa, habet etiam
 breuem quandam summam, & iucundum Elen-
 chum vitæ huius sancti viri, quam retulimus:
 visum mihi est, eam hic subijcere ad
 scelicem huic historiz fi-
 nem imponen-
 dum.